

mai avu două resbelle cu Fiderații și cu Veienții cari se finiră în favoarea Romanilor. După o domnie de 37 ani, cându ținu într'una de zile adunare de popor în câmpul lui Marte, se născu o tempestate subită, și Romul se făcu nevedut. Senatorii făcură pre popor se credă că s'a răpit la cer de tată seă Martie. Ei i redicară un templu și lă onorară suptu numele de Quirină (*Quirinus*).

II.

Numa Pompiliu.

După mórtea lui Romul, se născu dispută între Romani și Sabinii, dintre cari se se allégă rege, și așia trecu un an de zile în care senatorii guvernară unul după altul câte cinci zile, (*interregnum*). În fine poporul nemulțămît cu acéastă formă de guvernă începu se strige și se cêră se se facă allegere de rege. Senatul chiâmă pre popor la adunare, și poporul allesse rege pre un Sabin cu numele Numa Pompiliu, generele lui Titu Tațiu. Numa Pompiliu, atunci în etate de 40 ani, eră un om renumit pentru pietatea și pentru vieția sa cea esemplariă. Invețiat în filosofia Sabinilor și mulțămît cu pușina sa avere trăia retrass în cetatea Curi, fôră de a aspiră la onori mai înalte, și primi uuma cu greu demnitatea offerită. Când în fine poporul înțellesse că Numa a primit, se bucură că și cum i s'ar fi dat un regat, în loc de un rege. Nic un domnoriu nu putea se fiă mai bun de cât Numa în acell timp, când Roma eră încă un stat compus din diverse popore unite numai prin puterea armelor, fôră legătură internă între sene, caracterul cellu feroce allu nouilor cetățiani avea lipsă de cultură morale și religiôsă spre a se deprinde cu ordinea și cu virtuțile sociali. Numa înțel-